

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre	....	4 forint.
Félévre	....	2 forint.
Negyed évre	....	1 forint.

SZERKESZTŐSÉG:

Szobotka Gusztáv ügyvéd irodájában, hova a lap szellemi részét illető közlemények és a pénzküldemények is intézendők.

MINDSZENT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

HIRDETÉSEKRE NÉZVE
a lap hátsó (4-ik) oldala 20 helyre van beosztva. Egy hely ára 90 kr. Kinestári bélyegilleték külön 30 kr.

NYILTTÉRBE

minden egyes sor közlése 15 kr. Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el. Kéziratok vissza nem adatnak.

MEGJELEN: MINDEN VASÁRNAP.

Felelős szerkesztők:
MUBACSEK PÁL és SZOBOTKA GUSZTÁV.
Kiadó tulajdonos:
AZ ALAPÍTÓ EGYESÜLET.

EGYES SZÁM ÁRA 8 KRAJCÁR.

KÖZSÉGI HÁZTARTÁSUNK.

Apránként majd csak eljutunk odáig, hogy a költségvetések részletes közlését befejezzük, s megkezdhetjük következtetéseink tárgyalását. Ezuttal, mint már a múlt számunkban is kijelentettük, az utolsó év, vagyis az 1885-ik évi költségvetést fogjuk részletesen bemutatni.

E költségvetés részletes ismertetését szükségesnek tartjuk azért is, mert különösen a mi a kirovási alapot illeti, nagyban eltér elődeitől, s a bevételek között is szerepel oly tétel, még pedig meglehetősen összegben, mely az előző költségvetésekben soha elő nem fordult.

Minden bővebb bevezetés nélkül lássuk magát a költségvetést:

I. Bevételek.

1. Az 1884. évi költség előirányzat szerinti maradvány	217 frt 73 kr.
2. Pénztári maradvány az 1884-ik évről	103 frt 75 kr.
3. Számadási marasztalásokból	25 frt — kr.
4. Községi adóhátralékokból	1500 frt — kr.
5. Korcsmáltatási jog hasznóbéréből	432 frt 50 kr.
6. Községi fekvőségek hasznóbéréből és hátralékokból	1947 frt 91 kr.
7. Országos és hetivásár helypénzszedési jog hasznóbéréből	472 frt — kr.
8. Különlélekből, az állam részéről az iskolai kiadásokra évenként adni szokott 1668 frttal	2063 frt 45 kr.
Összesen	6762 frt 34 kr.

II. Kiadás.

1. Országos adókra	435 frt 63 kr.
2. a) Községi személyzet fizetése és váltsága	5984 frt 91 kr.
b) Egyházi személyzet fizetése és váltsága	1421 frt — kr.
c) Felelős éjjei öröknek	800 frt — kr.
d) Előfogatosoknak	1792 frt — kr.
3. Irodai szükségletre	600 frt — kr.
4. Fűtés és világításra	400 frt — kr.
5. Községi épületek jó karban tartása és biztosítására	1179 frt — kr.
6. Napidijak és ujoncozási költségekre	1500 frt — kr.
7. Iskolák fentartására és szegények ellátására:	
a) Iskolai személyzet fizetése	4452 frt 67 kr.
b) Iskolák fűtésére	306 frt — kr.
c) Különléle iskolai célokra	597 frt 50 kr.
d) 12 tanító után a nyugdíj alap javára	144 frt — kr.
e) Szegények ellátására	1200 frt — kr.
8. Tartozások törlesztésére	4700 frt — kr.

9. Övpénzek visszafizetésére	— frt — kr.
10. Különléle vegyes kiadások	1988 frt 08 kr.
Összesen	27500 frt 79 kr.
Levonva a bevételt	6762 frt 34 kr.

Marad fedezetlen kiadás 20738 frt 45 kr.

Ezen most kimutatott fedezetlen kiadás 25417 frt 42 kr. tevő állami adó között oszlott, a mely állami adóból 15543 frt 09 kr. esik a földadóra, 9874 frt 33 kr. pedig a házosztály, házbér és kereseti adóra, a kirovási kulcs volt 77 $\frac{1}{2}$ kr., 6 kr. és 3 kr., vagyis összesen 86 $\frac{1}{2}$ kr.

Honnan ez óriási emelkedés? kiálthatnánk fel mindannyian. Honnan van az, hogy míg a folyó évi költségvetés kiadási rovata 24 frt 45 krral mutat nagyobb összeget, mint az 1882. évi, tehát nem mondható, hogy kiadásaink emelkedtek volna, még is a kiadási kulcs az 1882-ik évi 68 $\frac{2}{4}$ krról 86 $\frac{2}{4}$ krra szökött fel, tehát minden egyes állami adó forint után 18 krral emelkedett. És még rosszabb e költségvetés az 1883-ik évinél, a midőn az összes kiadás 3044 frt 11 krral, a fedezetlen kiadás pedig 1906 frt 43 krral volt kevesebb, ámde a bevétel is kevesebb volt a most mondott 1883-ik évben 1137 frt 68 krral, mint az 1885-ik évben, s e két összegnek egybevetéséből kitűnik, az 1885-ik évi költségvetés előnyére, hogy ez évre 768 frt 75 krral föltétlenül nagyobb összeget kellett községi adó alakjában kiróvni, tehát a természetszerű fejlődés szerint csak az ennek megfelelő pótdadó kirovási kulccsal kellett volna szaporodnia az 1883-ik évi 64 $\frac{3}{4}$ krrban megállapított kirovási kulcsnak, s még is ennek ellenére azt tapasztaljuk, hogy a kirovási kulcs nem kevesebb, mint 21 $\frac{2}{4}$ krral emelkedett.

A kik eddigi közleményeinket figyelemmel kísérték, a kik csak egy kevés figyelmesen gondolkodnak, a kik nemcsak elolvassák a számokat, hanem némileg annak egybevetésével is foglalkoznak, azonnal reá jönnek a dolog nyitjára, s nem is tartják a dolgot valami ördögös mesterségnek; mert hiszen az ugyan egyszerű és világos.

No, de hogy mindenki, még a Kecskeméti itteni közleményeinek írója és olvasói által is megértessünk — ha ugyan vesznek maguknak fáradságot e sorok elolvasására: járjunk el a dolgok rendjében.

Az 1882-ik évi költségvetésnél azt láttuk, hogy a fedezeti alapul szolgáló állami adók összege 31057 frt 43 $\frac{1}{2}$ kr. volt, 1884-ben pedig 31200 frt 82 kr. — Ezzel szemben az 1885-ik évre fedezeti alapul szolgáló állami adó összege már csak 25417 frt 42 kr. volt, tehát az 1882-ik évinél 5640 frt 01 krral, az 1883-ik évinél pedig 5783 frt 40 krral kevesebb. Ezzel szemben pedig, mint már fentebb kimutattuk, az 1882-ik évi fedezetlen kiadás csak 24 frt 45 krral, 1883-ik évi fedezetlen kiadás pedig 1906 frt 43 krral volt kevesebb, mint az 1885-ik évben, tehát egyik év kiadási keveslete sem éri, sőt még

csak meg sem közelíti azt az összeget, a melylyel nagyobb volt fedezeti alapja és így a két főmomentum, t. i. a fedezetlen kiadás mennyisége és fedezeti alapul szolgáló állami adók összege nemhogy egymás felé közeledtek volna, de sőt inkább egymástól nagyon is eltávolodtak, minélfogva sokkal nagyobb kirovási kulcsot kellett alkalmazni, hogy az így támadt úr áthidaltassék.

Azt hisszük, hogy ha a fedezeti alapul szolgáló állami adók összege fogy, s ezzel arányban a község kiadásai nem kevesbednek, közvetlen bevételei pedig nem szaporodnak: kétségtelen, hogy a községi adó kirovási kulcsának éppen oly mértékben kell nőnie, a mily mértékben a fedezeti alap kevesbedik.

Konstatálhatjuk tehát, hogy az állami adó fogyott és pedig eddigi közleményeink során tapasztalhatólag a földadó 4543 frt 01 krral, a házosztály, házbér és kereseti adó pedig 1240 frt 39 krral. Ezt pedig — azt hisszük mindenki tudja, s így nem is szorul bővebb magyarázatra, — azon körülmény idézte elő a földadónál, hogy az új kataszter alapján, legkiváltképen a tömörkényi rész lakosságának földjei, alacsonyabb jövedelmi osztályba soroztattak; a kereseti adónál pedig az, hogy az ingatlan nem bíró napszamosok, a törvényhozás által az adó fizetés alól felmentettek.

A községi szükséglet pedig nem fogy, sőt inkább szaporodik, és a kultura haladásával még inkább szaporodni fog, a miből önkényt következik, hogy a meglévő fedezeti alap terhe, ha ez is arányban nem nő a községi szükséglettel, vagy a közvetlen bevételek szaporodása nem ellensúlyozza, mindinkább növekedni fog.

Igen érdekes és tanulságos összehasonlításokra ad alkalmat a költségvetések ilyenét ismertetése. Ezen összehasonlításokat meg is fogjuk tenni, mert meg is ígértük, s mert csakis azért közöltük egész részletesen a költségvetéseket, hogy az összehasonlítás mindenki által figyelemmel kísérelhető és könnyen megérthető legyen.

Mielőtt azonban a célul kitűzött összehasonlítással tüzetesebben foglalkoznánk; mult számunkban tett ígértünket akarjuk beváltani és jövő számunkban ismertetni fogjuk a különféle vegyes kiadások tételét, most azonban erről térszúke miatt le kellett mondanunk.

Megyei közgyűlésből.

Mint lapunk mult számában irtuk, több megyei képviselő egy írásos indítványt nyújtott be megyénk főispánjához egy rendkívüli közgyűlés egybehívása érdekében, mely közgyűlésnek egyedüli célja legyen határozni a felett, hogy Csongrádmegye, az ország többi vármegyéjének példájára, Tisza Kálmán miniszterelnök iránt 10 éves kormányzásának f. hó 29-én leendő évfordulója alkalmából, fejezze ki háláját és elismerését. Az e célból egybehívott megyei közgyű-

lés f. hó 18-án lett megtartva. Az aránylag népes gyűlésen Rónay Lajos főispán elnökölt, ki d. e. 11 órakor megnyitá a közgyűlést és előterjeszté, hogy ő készséggel engedett azok kívánságának, kik — a minsterelnök iránti tiszteletből — őt felkérték e rendkívüli megyei közgyűlés egybehívására a célból, hogy Csongrádmegye szintén sorakozzék azon megyék és városokhoz, melyek már elhatározták, hogy Tisza Kálmán 10 évi kormányzata alkalmából meggratulálják. — Felhívja elnöklő főispán a közgyűlést, hogy a beadott indítványt vegye tárgyalás alá.

Kiss Zsigmond, városunk és megyei közéletünk vezére állt föl a főispáni felhívásra és a minsterelnök közszereplése iránti tisztelet és elismeréstől áthatott beszédben sorolta föl Tisza Kálmánnak, mint Magyarországnak egyik legnagyobb államférfiának érdemeit. Kiemelte itt szónok azt, hogy Tisza kormányzata óta Magyarország ipara, kereskedelme óriási fejlődést tett, s pénzügyi és közhitei tekintetében az ország helyzete nagy mértékben javult.

Ma ugyanis az államháztartásban az egyensúly helyre állításához közel állunk, s még a magánhitel terén 1875-ben 15-20% os pénzt kellett a kereskedőnek, iparosnak és földbirtokosnak használni, most a szükséges pénzt 6—8%-on beszerezheti.

Kiemeli továbbá Tisza Kálmán a vasutak államosítása terén, de különösen a magyar nyelv kötelező tanításának behozatala által szerzett érdemeit, melyek sokkal nagyobbak, hogy sem bármily párt politikai szempontból ezeket elhomályosíthatná.

Magyarországnak — ugymond szónok — Tisza Kálmán előtt a külügyi politikában semmi sulya nem volt. Európa nem törődött azzal, hogy Magyarország a külpolitika terén mint gondolkodik, most azonban a monarchia részéről Magyarországnak minden külpolitikai kérdéssel szemben döntő sulya van, s ezt Tisza erélyének és hazafiasságának lehet köszönni.

Csongrádmegye specialis helyzeténél kiemeli azt, hogy mikor Szeged küzdött azért, hogy Csongrádmegye székhelye oda tétessék és Szeged ezen törekvésének érvényesítésért gróf Tisza Lajos, a minster-

elnök testvére tett meg mindent; de Tisza Kálmán, mint igazi alkotmányos érzésű ember, kijelentette, hogy míg ő minster lesz, addig Csongrádmegyének nem lesz más székhelye, mint a melyet maga kíván.

Ez oly nyilatkozat, mely a minsterelnök kiváló alkotmányos érületéről tesz tanubizonyságot.

Szónok végül indítványozza, hogy Csongrádmegye egy küldöttség által nyujtsa át a minsterelnöknek az üdvözlő feliratot.

A közgyűlés egyhangulag fogadta el az indítványt és Rónay Lajos főispán elnöklete alatt egy 15 tagból álló küldöttséget bizott meg a felterjesztés átnyújtásával.

Ez a küldöttség f. hó 29-én fogja a minsterelnöknek az üdvözlő feliratot átnyujtani.

— Csongrádmegye népoktatási viszonya. Lévy Ferenc kir. tanfelügyelő, megyénk közigazgatási bizottsága elé a tanköteles és tényleg iskolába járó növendékek állományáról érdekes statisztikai kimutatást közöl, melyből adjuk a következőket:

A hatósági uton foganatosított összeírás szerint a megye területén összesen 17,228 tanköteles találtatott; nem és korosztály szerint 6—12 éves fiú; 6802, leány 6599; 13—18 éves fiú: 2145, leány: 1682. E szerint van összesen 6—12 éves 13,401, 13—18 éves 3827, továbbá fiú: 8947, leány 8281.

A tankötelesek száma vallásfelekezet szerint következőleg oszlik meg: rom. cath. 13,728, gör. kath. 5, görög keleti 30, helv. hitv. 2923, ágost. evang. 170, izr. 356, ezeken túl 16 nazarénus.

Anyanyelvre nézve: 4 csehe és 12 tótton kívül a többi mind magyar.

A folyó tanévre történt összeírás eredményét a múlt évihez (16,247) viszonyítva, a tankötelesek számában az idén 981 főre menő szaporodás mutatkozik. A tankötelesek számát községek szerint a múlt évi létszámhoz viszonyítva, mutatkozik:

Algyő 430, szaporulat 26.
Csany (Felgyővel és Fehértóval) 441, szaporulat 50,
Csongrád: 2722, szaporulat 414.
Derekegyháza: 191, szaporulat 6.
Dorozsma: 1561, csökkenés 328.
Fábián-Sebestyén: 105, szaporulat 15.
Horgos: 874, szaporulat 32.
Kistelek: 718, szaporulat 162.
Felső-Pusztaszer: 171, csökkenés 8.
Mágozs: 708, csökkenés 1.
Mindszent: 1568, csökkenés 175.
Sándorfalva: 343, szaporulat 53.
Süvénháza: 720, szaporulat 72.
Szegvár: 1571, szaporulat 122.

Szentes: 4680, szaporulat 530.

Tápé: 357, szaporulat 9.

Teés: 68, szaporulat 2.

A csökkenés és szaporulat azonban nem mindentől természetes hanem a hiányos összeírás következménye, erre mutat a tanköteleseknek a lakosság számához viszonyított nagyon ingadozó százaléka, mely több helyen a normalis arányt föltúl haladja, más helyeken pedig azon jóval alul marad. 12%-os arányt tüntetnek ki Derekegyháza és Fábián-Sebestyén községek.

14%-os arányt Dorozsma és Mindszent;
15%-os arányt Csongrád, Kistelek és Teés;
16%-os arányt Szentes és Tápé;
17%-os arányt Felső-Pusztaszer;
18%-os arányt Csany (Felgyő és Fehértóval) és Horgos;
20%-os arányt Mágozs és Süvénháza.
Sőt vannak községek, melyek még a 20-nál is magasabb százalékát mutatják a tanköteleseknek; így Algyő és Sándorfalván a tankötelesek kitüntetett száma az összlakossággal szemben 22%-ot tesz, sőt Szegvár községben 28%-ig emelkedik.

Ez a körülmény, valamint a tankötelesek nem és korszerinti aránytalansága kétségtelenné teszi, hogy a tankötelesek összeírása — bár erre ezáltal kiváló gond lett a kir. tanfelügyelő részéről fordítva, s tagadhatlan, hogy a községek is az eddigihez képest jobban iparkodtak e részben kötelességüknek megfelelni, — a folyó tanévre nézve is hiányosan és hibásan foganatosított és még mindég hagy fenn kívánni valót.

Állitson az állam kisedővókat.

IV.

Ott, a hol növevények régi időben alakultak, fennállanak, virágznak, ott, hol több vagyonos egyén avagy család a jótékonyság nemes erényét gyakorolja: könnyű újabb egyesületet létesíteni, könnyű az illetőtől egy nemes cél megvalósításához szükséges pénzösszeget s az anyagiakat egyáltalán megszerezni, ámde a hol — mint fájdalom nálunk — ily társulás, ily gazdagok nincsenek, a kisedővó felállítására is oly nehézségekkel jár, melyeket csakis egyesített, megfeszített erővel lehet legyőzni.

Meggyőződésünk szerint kisedővók, avagy gyermek-menhelyek csak úgy volnának létesíthetők, ha-hogy vagy a szükséges helyiségeket szereznék be az állam és a kisedővókat fedezné a község, illetve a lakosság, — avagy megfordítva a községi lakosok szereznék meg a helyiségeket és az állam látná el sajátjából szerelvényekkel és gyermek-kertésznőkkel a kisedővókat.

És valamint túl sokat követelnénk, ha az államtól várnánk az összes segílyt, ugy nem képzelhetők, hogy szegény népünk fedezzen minden fenti ei-

TÁRCZA.

Télen.

Ám hadd beszéljék a poéták,
Hogy télen oly kietlen a világ:
Oda a madárdal, patakzugas;
Lehullt a lomb, elhervadt a virág,
S ködülte tájra — hervadásra
Nem sít a játszi, fényes napsugár, —
Elvitte tán a költöző madár?!....
Ám hadd dalolják a poéták!

* * *

Ha rád nézek barna kis lány, látom;
Hogy télen is van rózsá e tájon.

H. J.

GILLES ÉS GINEVRA.

— Történeti elbeszélés. —

Németből.

(Vége.)

A herceg Montauban Artus báróval s több nemes emberrel éppen asztalnál ült, a hol a már félig ittas társaság dözölt. A barátot maga elé bocsátá, talán azért, mert azt gondolta, hogy tréfát üzhet belőle.

Az atya a terembe lépett s erős hangon így

szólt: Kegyelmes uram! Istenben boldogult testvérenek utolsó izenetét hozom. Gilles herceg halála előtt nekem meggyónt s meghagyta, hogy önnek ezeket mondjam: az ön gonoszsága volt rettentő szenvedésének és halálának oka. Az árulás bűnében, a melylyel ön őt vádolta, ártatlan s ön tudja azt jól. Az ő nevében meghagyom önnek, hogy 40 napon belül megjelenjen isten ítélőszéke előtt, gonosz tetteről számot adandó. Tartson bütbáratot herceg! Gondoljon lelki üdvére!

— Ördög és pokol! kiáltá dühösen Montauban. Nyuzzátok meg ezt a szemtelen barátot!

— Nem, ne tegyétek, nyögé a herceg. Hagyjátok békében elmenni. Fogadja ezt az erszéy aranyat, atya, s imádkozzék bűnös lelkünkért.

A barát visszautasítá az ajándékot s eltávozott. Ez másvilágról való küldött volt, sohajtá a halott-halvány herceg. Isten és a szentek könyörüljenek rajtunk!

— Legyen férfi, kiáltá Montauban s ne törődjék a baráttal!

De Ferenc hercegtől eltávozott minden életkedv. Nehány nappal később heves lázba esett, mely őt el is ragadta az 1450. év júliusának 17. napján s mint a krónikás írja, épen 40 nap mulva a barátanak Rennesbe való megjelenése után.

A meghaltak kiskoru fia, mint II. Ferenc, Bretagne hercegének kiáltatott ki s nagybátyjának, az öreg Richemont grófnak gyámsága alá rendeltette. Ez elfogatta Meer Olivért s Rennesbe vitette, a hol azután a gonosz gyilkos felakasztatott.

H. J.

demjelek. Így Siccius Dentatus, ki Kr. u. az ötödik században élt, s kit a rómaiak méltán neveztek Achillesüknek, 120 csatában tanúsított rettentetlen bátorsága által 22 nagy rendjelet, 25 medalliont, 83 nyakláncot, 160 karéket, 26 koronát, 14 babérr koszorút, s még 12 különféle érdemrendet nyert elismerésül.

— **Kisorsolt völegény.** Lyonból írják a következő mulatságos történetet: „Mathieu itteni pénzváltó már hónapok óta hirdette a lapokban, hogy egy nagyszerű sorsjátékot rendez, a melynek a főnyereménye évenként hatezer frankot jövedelmez. Természetesen a sorsjegyeket elkapták, mivel Franciaországban a sorsjáték ritka dolog és Mathieu kitudó üzleteket csinált. A húzás mult hó 27-kén volt s a főnyereményt a város egyik legszebb leánya, Malol Leonje nyerte meg. Ekkor sült ki, hogy a kidicsért főnyeremény nem más, mint — Mathieu-nak az unokaöccse, a ki évi hatezer frank jövedelemmel volt alkalmazva a nagybátyja üzletében. — Stephennek természetesen nem volt ellenére, mikor megtudta, hogy egy szép leány nyerte meg őt, de annál több volt a kifogása ellene a nyertes hölgynek. Malol Leonie, ki virágcsinálással bőségesen megkeresi kenyerét, kijelentette, hogy neki olyan férfi nem kell, a ki kisorsoltatja magát és le is mondott a főnyereményhez való jogáról egy csunya vén házmesterné javára. — Ez ellen persze már a hopen maradt főnyereménynek volt kifogása.“

— **Bárkány Mária Budapesten.** A berlini udvari színház e magyar születésű és kiváló tehetségű tagja január havában Budapestre jön, a hol tizenkét estén át fog a gyapjútcai német színházban vendégszerepelni. Bárkány k. a. a berlini közönség kedvence, amely nem is nevezi másként, mint a „szép magyar nő.“ Kettőt legjobb szerepei közül magyarul is betanult, hogy adandó alkalommal azokat eljátszhassa. A kisasszony különben tökéletesen beszél magyarul.

— **Gyilkossági kísérlet Főlegyházán.** Dávid János főlegyházi lakos galambosi tanyáján a multkoriban vakmerő gyilkossági kísérlet történt. Szücs Ferencz, a szomszéd tanyáján lakó béres legény, egy este átment Dávid János tanyájára és a szobában levő gazda előtt ezeket a szavakat intézte Tari Máriához, a gazda feleségéhez — kivel vagy már tiltott viszonyban volt, vagy nem viszonyzott szerelmet érzett: „Kellek-e vagy nem?“ — Az asszony a fiatal legény kérdésére semmit sem válaszolt, mire az a kezében hozott baltával Dávidné férjére, majd vállára sujtott. Az asszony a kapott súlyos ütések alatt eszméletlenül roskadt össze. Erre Dávid J. a legényre vetette magát, de az most meg ő neki fordult s ütni kezdette; végre a gazda dulakodás közben az ajtót felnyitotta s kirohant. Szücs F. utána szaladt s midőn elvesztette szeme elől a sötét éjben, visszament a szomszéd tanyára. — Dávid J. más nap bevitte Főlegyházára súlyosan megsérült feleségét, ki az ijedségtől beszéd-képességét is elvesztette; Dávid J. a rendőrségnél jelentést tevén, a főlegyházi főkapitány azonnal elrendelte a tettes elfogását aki azonban még aznap éles borotvával elmetszette nyakát s most élet-halál közt lebeg.

— **Derék intézkedés.** Gubody Ferencz (Czegléd város polgármestere), közelebb azon jóra való intézkedést tette, hogy az ottani gyógytárakban a szegények részére díjtalanul rendelte kiadni a gyógyszerert és pedig a gyors segélynyújtás szempontjából a nélkül, hogy előlegesen szegénységi bizonyítvány lenne kiállítandó, mi idővesztéssel jár. Utólag aztán hivatalosan konstatálják az illetők vagyonosságát, vagy teljes szegénységét s ha vagyon van, abból az orvosság árát utólag megveszik. Ez intézkedés teljes elismerést érdemel s igazán követésre méltó példának szolgálhat másutt is, mert számos ember van, a ki azért nem folyamodik orvossághoz (még ha némi vagyonkaja van is) mert a betegedés alkalmával éppen nincs nélkülözhető pénze, mig később az igénybe vett orvosság árát nehézség nélkül megtrítheti

— **A kiállítás-sorsjáték főnyereményét** — 20,000 frtos úri gyémánt ékszer — mint írják, Szabó István aldebrői, hevesmegyei plébános, — a harmadik, 10,000 frtos főnyereményt — ezüst evőeszközök — pedig egy bécsi szegény varró leány nyerte meg.

— **Szerbiai királyi udvar.** A Figaróban a következő érdekes rajzot olvassuk a szerbiai királyról: Natália királyné nemrég magához kérte az összes belgrádi előkelő hölgyeket, hogy részt vegyenek azon a misén, mely a királyi kastély kápolnájában a szerb fegyverek győzelméért mondatott. Ez vasárnap napon történt. Nyomban a mise után a királyné a hölgyeket egy terembe vezette, melyben negyven varrógép volt felállítva, melyek az imént érkeztek Budapestről. — „Gyorsan lássunk a munkához“, így szólt hozzájuk a királyné. „fogjunk ingek varrásához a hadsereg részére.“ — Ez a vonás megfelel a kis szerbiai udvar patriarchalis szokásainak. Ebben az udvarban trónol Natália királyné, „a királyság legszebb asszonya“, a hogy őt alattvalói elnevezték.

— **Gyermekvásár Olaszországban.** Az olasz rendőrség új büntetnek akadt nyomára. Ugyanis a rendőrség észrevette, hogy van Rómában valami társulat-féle, mely mindkét nembeli 5—10 éves gyermekeket vásárol össze, a kiket aztán elad koldusoknak vagy koldultatja saját hasznárára. A társaság erre a célra számos gyűnököt tart, közük nem egy asszonyt és leányt, kik az ország különböző részeit koronkint bejárnak és a szegény szülők gyermekeit összevásárolják. Érdekes körülmény, hogy ez ügynökök tudatták az illető gyermekek szülőivel, hogy mely célra veszik meg a kicsinyeket. A gyermekeket aztán Rómába viszik s ott tovább adják a koldusoknak. A ilyen szerencsétlen gyermekek az ügynök előtt annál nagyobb értéke van s annál többet fizet érte, minél nagyobb testi fagyatkozásai vannak. A rendőrség a bűnbanda felfedezésekor azonnal elfogta annak tagjait, mely alkalommal néhány it készletben volt gyermek a rendőrség kezébe jutott. Ezeket rögtön visszaküldték szüleiknek.

— **Érdekes kutyapörre van kilátás Oroszországban.** X... hercegnő elhalálása előtt egy barátnőjére bizta kis Gipsy kutyáját; egyuttal végrendeletében ezer rubelt (körülbelül 2000 forintot) hagyományozott ennek a barátnőnek, melynek kamatai az állat eltartására voltak rendelve. Eddig minden lett volna minden. Azonban Gypsy néhai nevet vett föl és urnője, ki utolsó lehelletéig gondozta őt, azt hitte, hogy már most joga van a tőkéhez, miután a végrendelet nem intézkedett ebben a tárgyban; azonban egy másik nő, ki Gipsy egy kölykének birtokában volt, szintén követeli az örökséget Gipsy sarja részére. Maga Salamon király is zavarba jött volna, ha ő eléje hozták volna ezt az ügyet elintézés végett.

— **Menyasszonyi szemle.** Moszkvában a tatároktól fentartotta magát az az ősi, nyilván mai napig is öröklött szokás, hogy az eladó leányok s az özvegy, de még Hymen lánczaira vágyakadó asszonyok, bűjtös Iván napján kiállnak szemlére. Ez idén a sok főköltő aspiráns az ugynevezett „Leány mezőn“ gyűlt egybe, természetesen mindegyik a legjobb és legrikítóbb színű ruhájában. Az ilyen „menyasszonyi szemle“ rendszeren délelőtt 11-kor kezdődik és el tart késő estig. A jelöltek hosszú sorfákat képeznek, — meelőtt elvonul a házasulandó legények csapata. Aminek valaki megtetszett, beszédbbe ereszkedik vele, megvendégeli mézeskaláccsal, megajándékozta dióval és más ehhez hasonló „csemegével“ és kész az ismeretség, mely aztán az oltárnál nyer betetőzést. Az új ismerősök kisebb csapatokra válnak szét, és táncot, dalolással végzik be a mulatságot, mely késő estig tart.

— **A legközelebb álló csillag földünkhez** a Centaurban levő világító csillag. De ez a csillag is oly távolságban van tőlünk, hogy óránként 100 kilométer gyorsasággal menő vasuton is csak 48 millió év múlva juthatnánk el oda, s az uti költség a vasutaknál szokásos díjtételek szerint, mintegy 32 milliárd forintra ragna!

Apróságok.

— **Az utcán.**

— Koldus: Kérek egy kis alamizsnát, nagyon éhes vagyok.

— **Hölgy:** Mért nem dolgozik?
— Koldus: Megpróbáltam már, de akkor még éhesebb lettem.

* * *
— **A törvényszék előtt.**

— **Vádított,** ön elismerte azt, hogy nejét meggyilkolta, van-e még mondani valója?
— Remélem, az esküdt urak elnézők lesznek, mivel először történt.

* * *
— **Megtagadja művét.**

— **Hogyan?** Az orvos, aki gyógykezelt, nem volt jelen a temetésnél?
— Nem. Jobbnak találta névtelenül adni ki művét.

* * *
— **Azok a gazdagok.**

— **A halottas menet** nagy pompával megy végig a boulevardon. Egy targoncás keresztül akar hatolni a menetben, de a rendőr visszatartja. Mire a targoncás nagy dühvel felkiált:
— „Oh, ezek a gazdagok! mindig övék az elsőség!“

* * *
— **Az iskolában.**

— **Tanító.** Tehát itt az áll fiam: az „urnak napja.“ Tudod-e melyik napot értjük ez alatt?
— **Tanuló?** Nem.
— **Tanító** (segíteni akar a kis nebulónak): Gondolkozzál csak rajta! Mikor volt édes anyád utólszor a templomban?
— **Tanuló!** Mikor új ruhát vett a papám neki.

* * *
— **Mikor a papa fizet.**

— **X. ur** megtámadja cipészt:
— **Miféle dolog** ez mester ur, mikor kapom meg azt a pár cipőt, amelyet ezelőtt legalább fél esztendővel rendeltem?!
— **Megkapja** fiatal ur — mondja a cipész — ha kedves papája megfizeti az árát.
— **X. ur** méltatlankodik:
— **Azt hiszi,** hogy én eddig várhatok?

* * *
— **A szegény.**

— **Tudod** e kis fiam — kérdik a kilenc éves Belát — mi a szegény?
— **Hogyne!** A szegény az, mikor valaki váltót hamisít és — kiűtik rá!

* * *
— **Kölcsönösség.**

— **Éj** van. H. ur dühösen kopoktat K. ajtaján.
— **Uram,** bocsánat, hogy zavarom, de ez még is türhetetlen. Kutyája egész éjjel ugat.
— **K. nyugodtan** válaszol:
— **De legalább nappal** nem — zongorázik!

* * *
— **Nagyszerű ajánlat.**

— **F. ur** nem fizethette meg házbérét, s ott aláztoskodik a házi ur előtt.
— **A házi ur** dühös.
— **Uram,** ha nem tud házbért fizetni — vegyen magának egy házat!

* * *
— **Furcsa hiúság.**

— **Két sebesült** kerül a kórházban egymás mellé.
— **Az én lábamon** egy szenes kocsit ment keresztül, — mondá az egyik.
— **A másik** lenéző tekintettel:
— **Az enyimen** pedig uri hintó!

* * *
— **A házmester urak.**

— **Nos** szomszéd, visszajötték már a lakók?
— **Vissza** bizony. Föl is mondtam az egyiknek azonnal.
— **Miért?**
— **Képzeld** csak, ő is szerdán fogad, amikor az én napom van s így egy perczig sem lehettem nyugtalan vendégeim körében.

Árlejtés.

Mindszent község előjárósága részéről közhírré tételik, mikép az előfogatozás 1886. évi január hó 1-től kezdve három egymást követő évre **1885. évi november hó 29-én d. u. 2 órakor** a közháznál megtartandó nyilvános árlejtésen bérbe fog adadni. Vállalkozók a föltételeket a jegyzői hivatalban eleve is megtekinthetik.